ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 24 АВГУСТЪ 1924 ГОД. БРОЙ 11. — 63

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 2·50 лв. на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 1·20 лева на дума.

Търговски — по споразумѣние.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Ржкописи не се връщатъ.

Ямболско Градско Общин. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7276.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 27 августъ т. год, отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ, въ двора на училището «Св. Георги» въ II отдѣлъ на града, ще се произведе второ спазаряване по доброволно съгласие за продажбата на 15,000 мѣстни стари керемиди непотрѣбни на общината, съ първоначална цена 80 стотинки за едната.

Допуща се наддаване и за по-малки количества.

Отъ конкурентитѣ се иска само 5 % депозитъ.

Стойностьта на продаденитѣ керемиди се вниса веднага следъ утвърждаване спазаряването отъ общинския съветъ, за което на куповачитѣ ще се съобщи писменно, а керемидитѣ ще се вдигнатъ следъ внисане стойностьта имъ.

Поемнитѣ условия могатъ да се видатъ всѣки присжтственъ день въ общинското управление.

гр. Ямболъ, 15 августъ 1924 год.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО.

ОЧИЛА! ОЧИЛА!

ПРИСТИГНАХА БОГАТЪ ИЗБОРЪ ОЧИЛА

пенснета и щипки съ дублени целулозни и никелови рамки.

Стъкла „Цане“ кристалъ всички диоптри,

Очила за вършачки, дерменджийски и каманарски

РАЗНИ ВИДОВЕ.

ОЧИЛА съ тъмни, сини и желти стъкла — медицински за предпазване отъ слънце, вѣтъръ и прахъ.

Търсете при ИВАНЪ Д. ПАЧЕДЖИЕВЪ до кооперация „Братство“.

1—4

Необгербвано по чл. 42 п. 99 отъ закона за Гербовия Налогъ.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 147.

Гр. Ямболъ, 1924 година Августъ 11 день.

ВЪ ИМЕТО НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО

БОРИСЪ III

Царь на Българитѣ.

Ямболския Окржженъ Сждъ, гражданско отдѣление, въ публично сждебно заседание на дванадесетий августъ презъ хилядо деветстотинь двадесеть и четвърта година, въ съставъ: Подпредседатель: Б. Костовъ, Членове: Д. Тодоровъ Т. Тодоровъ с. к., и при подсекретаря К. Тюфекчиевъ, слуша докладваното отъ с. к. Т. Тодоровъ, търговско дѣло № 15/924 год., на сжда, образувано по молбата на Пандушъ Илиевъ, адвокатъ, за обявяване въ несъстоятелность ямболския търговецъ Панайотъ Ив. Вапиревъ и на основание чл. чл. 649, 657, 659, 661, 663, 672 и последующитѣ отъ търговския законъ,

РЕШИ:

1. Обявява въ несъстоятелность Панайотъ Ив. Вапиревъ търговецъ отъ гр. Ямболъ, като опредѣля привременно датата на спиране платкитѣ 6 януарий 1924 година.

2. Назначава за дѣловодитель на несъстоятелностьта с. к. при сжда Ст. Драндаровъ.

3. Заповѣдва запечатването имотитѣ на несъстоятелния, кждето и да се намиратъ тѣ.

4. Назначава за привременен синдикъ адвоката Дим. Кафаловъ отъ гр. Ямболъ.

5. Кредиторитѣ да се събератъ на 2 септемврий 1924 г. въ 9 часа преди обѣдъ въ Ямболския Окр. Сждъ за окончателно назначаване на синдикъ.

6. Кредиторитѣ да представятъ вземанията си най-късно до 12 септемврий 1924 година въ сжда.

7. Къмъ провѣрка на вземанията да се пристжпи въ сжда на 2 октомврий 1924 година.

8. Заповѣдва въ тридневенъ срокъ отъ днесъ несъстоятелния Панайотъ Ив. Вапиревъ да представи една равносмѣтка направена по правилата изложени въ чл. 653 отъ търговския законъ и търговскитѣ си книги.

8. Оставя безъ последствие искането на кредиторитѣ за задържане на несъстоятелния Панайотъ Ив. Вапиреръ подъ стража.

Настоящето решение подлежи на предварително изпълнение и може да се обжалва по реда указанъ въ чл. 661 отъ търговския законъ.

На оригинала подписали: Подпредседатель: Б. Костовъ, Членове: Д. Тодоровъ и Т. Тодоровъ с. к.

Вѣрно съ оригинала, който не е обгербванъ и не подлежи на обгербване.

Гр. Ямболъ, 12 августъ 1924 година.

П. Председатель: Б. Костовъ

Секретарь: И. Робевъ.

Свѣрилъ: П. Черкезовъ.

„ЗАКОНЪ

за облекчение продоволствието и за намаление на скжпотията“.

Съ такова наименование той е вотиранъ отъ Народното Събрание и на 7 т. м. напечатанъ въ «Държавенъ Вестникъ».

Съгласно постановленията му, по силата на тоя законъ, на общинитѣ и на държавата се възлагатъ редъ мѣрки. Всичко, що се отнася до продоволствието въ общинитѣ, се възлага на отдѣленъ комисарь, назначаванъ отъ общинскитѣ съвети, а държавата за общо ржководство на цѣлото продоволствие — назначава главенъ комисарь.

На тия комисари се предоставятъ всички мѣроприятия, които трѣбва да се организиратъ, за да се облекчи стопанската криза, а заедно съ това — да се отстранятъ остротитѣ въ поминъка на нуждающето се население.

На комисаритѣ сж възложени много длъжности, като имъ сж преостжпани различни права. Тѣмъ е предоставено, съгласно чл. 3 отъ тоя законъ: «*Разходването и оправдаването на сумитѣ, поставени имъ въ разположение по продоволственитѣ предприятия, да става* **не споредъ наредбитѣ на закона за бюджета, отчетностьта и предприятията, а съобразно съ обикновеното търговско смѣтководство**».

Тая свобода е широка свобода; пръвъ пжть въ отчетностьта, държавата развързва ржцетѣ на чиновницитѣ да манипулиратъ при доставкитѣ безъ формалноститѣ по произвеждане на търгове или доброволни съгласия съ протоколъ за утвърдяване отъ бюрократическитѣ канцеларии.

Напипатъ ли се умни комисари съ строга съвесть, съ воля и съ вѣра, би могло да се разчита, че ще се води ефикасна борба срещу яростьта на скжпотията, която се е настанила у насъ, не само защото производството е примитивно, но и защото не сж малцина отъ крайната лѣвица и крайната дѣсница, чийто интереси — споредъ тѣхнитѣ разбирания — съвпадали съ скжпия и несносенъ животъ на широкиятъ народъ, измежду който еднитѣ си рекрутиратъ роби, а другитѣ — адепти за народни размирия.

Здравиятъ разумъ, къмъ който всѣки прибѣгва и който е билъ всѣгдащния царь на човѣчеството, предстои да остане господствующъ, щомъ и у насъ се иска да се счита, че сме хора на порядъка и напредъка.

Днесъ живѣятъ сносно само ония народи, които въ поминъка си сж се свързали съ широкото пріспособяване на съвременната техника, въ чийто многообразно приложение е залога за изобилно производство, а отъ това—и поевтиняването за широкиятъ бедствующъ народъ.

Закона за намаление на скжпотията ще се оживотвори само тогава, когато комисаритѣ съ строгата съвесть, съ силната воля и съ дълбоката вѣра тръгнатъ по пжтя на съвременностьта—обилното производство.

Производството на Белгия преди войнитѣ е било десеторно по-голѣмо отъ нашето, макаръ по територия, климатъ и природни богатства ние да сме нѣколко пжти по-силни отъ нея.

Презъ време на войната германцитѣ бѣха й унищожили всичко — земята й бѣ заприличала на пустиня.

Днесъ, обаче, не само всичко е възстановено, но забележителното е, че производството й е въ удвоенъ размѣръ на онова отпреди войнитѣ.

Туй се дължи на ума, на съвестьта, на волята и на вѣрата на белгиеца въ утрешния день. Съ такива духовни богатства белгийцитѣ сж отдавнашни привърженици на усъвършенствуваната техника.

Съ нея тѣ отстояха, съ нея победиха и съ нея днесъ тѣ сж съ първенцитѣ по материални богатства и духовна култура въ свѣта. Белгиеца Емилъ Вандервелдъ е единъ отъ рѣдкитѣ сподвижници на днешна Европа, подъ чийто влияние днешниятъ свѣтъ се трансформира отъ зло къмъ добро; обаянието му се е простръло по цѣла Европа, а името му е прокънтѣло по цѣлия свѣтъ. Той е синъ на царство три пжти по-малко отъ нашето. Разликата се състои въ това, че тамъ копаятъ съ инструменти, а у насъ—съ голи ржце. Сържжимъ ли се и въоржжимъ ли се и ние като тѣхъ, бихме могли тогава да станемъ белгийци на Балкана, както и сега сме такива по протоколирана но мъртва конституция.

Усвоимъ ли часть отъ средствата на тия белгийци въ борба противъ скжпотията, последнята ще капитулира и, вѣроятно е, охолностьта да започне да наднича и къмъ насъ.

С. Т.

ОБЩЕСТВЕНАТА ЗАДАЧА.

Като съставенъ елементъ на обществото, гражданинътъ има да разрешава една отъ наймжчнитѣ задачи на живота—обществената задача. Тази обществена задача не засѣга само личното сжществуване на гражданина, но тя засѣга изобщо сжществуването и благоденствието на обществото.

Обществената задача изисква отъ всѣки съзнателенъ човѣкъ, да остави за известно време своитѣ лични грижи, за да се погрижи за обществото—за селото, града, държавата, човѣчеството. Църквата, училището и различнитѣ културно-просвѣтителни организации облекчаватъ обществения животъ и помагатъ на гражданина да се справя съ разрешението на обществената задача.

Все пакъ се намиратъ граждани, които никакъ не се безпокоятъ и не обмислятъ върху обществената задача. Такива се задоволяватъ само съ личното и семейното си благополучие, но тѣ грѣшатъ не само спрямо себе си. Тѣ забравятъ, че личното благополучие се намира въ неразривна връзка съ общественното и че невъзможно е да бжде гражданина щастливъ въ едно нещастно общество.

Като се ограничавамъ отъ всички други клонове на обществената задача, искамъ да обърна просвѣтеното внимание на читателя върху единъ клонъ отъ многосложната обществена задача. Думата ми е за рѣка Тунджа, която лжкатуши презъ града. Нека всѣки си постави въпроса: въ такъвъ ли видъ трѣбва да бжде оставена тя? Едничкиятъ отговоръ е: не!

Дошло е време да се направи всичко възможно:

1) За разхубавяването на нейнитѣ брѣгове;

2) За събирането на нейнитѣ води;

3) За използуването на двигателната сила и др. богатства.

По третия пунктъ е направено до сега нѣщо. Воденицитѣ използуватъ силата на водата, рибаритѣ използуватъ рибното богатство. За по-лесно преминаване сж построени мостове и това е всичкото сторено по рѣката. Това обаче не може да задоволи днесъ никого. Въ това отношение градътъ е осталъ много назадъ. И това тежи на душата, както тежи всѣка неразрешена задача.

Тази тежка, неразрешена задача може да се разреши за обща радость и облекчение, ако всѣки би пожертвувалъ каквото е възможно. Единъ ще пожертвува умствена енергия, втори — физическа енергия, трети — богатство за разрешението на тази обществена задача. Не бива само единъ гражданинъ да жертвува всичко, а други да се надсмиватъ и нехаятъ.

Погледнете въ единъ добре уреденъ градъ, кждѣто минува рѣка! Тамъ нейното корито е облечено съ каменни стени, водитѣ й сж сбрани, а по брѣговетѣ сж направени алеи съ тротоари за разходка.

Да ти е драго да гледашъ! Силата на цивилизацията, магизма на човѣшкия трудъ, величието на техническия гений събуждатъ въ дълбочинитѣ на сърцето свещенитѣ чувства за всесилието на добрата воля.

Първата длъжность на гражданина е да съчувствува и да подържа инициативата на тѣзи, които се жертвуватъ, за да служатъ на единъ общественъ идеалъ, както е въ случая — идеалъ за модернизирането, нодобрението и окрасяването на ямболската рѣка. Турнете си пръста на челото и помислете, ако милѣете за напредъка й културата.

З. Стефановъ.

ЗА ЖЕНАТА ВЪ К.-АГАЧЪ.

(СКАЗКА).

Възторжена нека бжде благодарностьта къмъ г-жа Жени Патева, която ни говори за задачитѣ на съвременната жена.

Горещата й речь се впиваше като сладка мелодия въ душитѣ ни, изжаднѣли да чуятъ нѣщо хубаво, почти никога не слушано въ нашия край.

— Жената да бжде майка, другарка, да се издигне за своето предназначение, дадено й отъ природата—най-съвършената майка на всички сжщества; да създаде, да отхрани и да възпита хармониченъ и красивъ животъ, достоенъ членъ на голѣмата човѣшка фамилия — бѣ нейната тема. И наистина, велико предназначение на жената! Ние съ трепетъ чакахме да чуемъ й нѣщо повече, нѣщо друго; защото онова, за което жената е създадена, е тъй силно вродено въ нея, че само бързо